

- schending van artikel 41 van het Handvest, aangezien bij de berekening van de geldboete geen rekening is gehouden met de te lange duur van de procedure;
- schending van het beginsel van de evenredigheid van de straffen en beoordelingsfouten bij de berekening van de geldboete, aangezien het basisbedrag op 15 % werd vastgesteld en het totaalbedrag van de geldboete de bovengrens van 10 % van verzoeksters omzet overschreed.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen [101 VWEU] en [102 VWEU] (PB L 1, blz. 1).

Beroep ingesteld op 7 september 2010 — Continental Bulldog Club Deutschland/BHIM (CONTINENTAL)

(Zaak T-383/10)

(2010/C 301/69)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Continental Bulldog Club Deutschland eV (Berlijn, Duitsland) (vertegenwoordiger: S. Vollmer, advocate)

Verwerende partij: Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen)

Conclusies

- de beslissing van de eerste kamer van beroep van het Bureau voor harmonisatie binnen de interne markt (merken, tekeningen en modellen) van 23 juni 2010 in zaak R 300/2010-1 vernietigen;
- subsidiair, de bestreden beslissing vernietigen voor zover deze de waren- en dienstenklasse 44 betreft;
- de verwerende partij verwijzen in de kosten van de onderhavige procedure en van de procedure voor de kamer van beroep.

Middelen en voornaamste argumenten

Betrokken gemeenschapsmerk: woordmerk „CONTINENTAL” voor waren van de klassen 31 en 44

Beslissing van de onderzoeker: afwijzing van de aanvraag

Beslissing van de kamer van beroep: verwerping van het beroep

Aangevoerde middelen: schending van artikel 7, lid 1, sub b en c, van verordening (EG) nr. 207/2009 ⁽¹⁾, aangezien het betrokken gemeenschapsmerk onderscheidend vermogen heeft en niet beschrijvend is.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 207/2009 van de Raad van 26 februari 2009 inzake het gemeenschapsmerk (PB L 78, blz. 1).

Beroep ingesteld op 13 september 2010 — ArcelorMittal Wire France e.a./Commissie

(Zaak T-385/10)

(2010/C 301/70)

Procestaal: Frans

Partijen

Verzoekende partijen: ArcelorMittal Wire France (Bourg-en-Bresse, Frankrijk), ArcelorMittal Fontaine (Fontaine-L'Évêque, België), ArcelorMittal Verderio Srl (Verderio Inferiore, Italië) (vertegenwoordigers: H. Calvet, O. Billard en M. Pittie, advocaten)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- primair, de beschikking van de Commissie van 30 juni 2010 in zaak COMP/38.344 — Voorspanstaal, nietig verklaren voor zover (i) artikel 1 daarvan AMWF, AM Fontaine en AM Verderio veroordeelt op grond dat zij, respectievelijk van 1 januari 1984 tot en met 19 september 2002, van 20 december 1984 tot en met 19 september 2002 en van 3 april 1995 tot en met 19 september 2002, in strijd met artikel 101 VWEU en artikel 53 EER-Overeenkomst hebben deelgenomen aan één enkele voortdurende inbreuk en/of een onderling afgestemde feitelijke gedraging in de voorspanstaalsector; (ii) artikel 2 daarvan hun bijgevolg betaling oplegt van geldboetes, meer bepaald AMWF veroordeelt tot betaling van een boete van 276,48 miljoen EUR, waarvan 268,8 miljoen EUR gezamenlijk en hoofdelijk met AM Fontaine en 72 miljoen EUR gezamenlijk en hoofdelijk met AM Verderio zijn verschuldigd; (iii) artikel 3 daarvan hun gelast die inbreuk onmiddellijk te beëindigen, zo dat nog niet is gebeurd, en zich voortaan te onthouden van de sub i beschreven handelingen of gedragingen alsmede van handelingen of gedragingen met eenzelfde dan wel een soortgelijk doel of gevolg, en (iv) artikel 4 daarvan hen als adressaten noemt;
- subsidiair, de beschikking in het kader van de volledige rechtsmacht van het Gerecht aldus herzien, dat de aan ieder van verzoeksters opgelegde geldboete zoals vermeld in artikel 2, aanzienlijk wordt verlaagd, en
- in elk geval, de Commissie verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoeksters verzoeken primair om nietigverklaring van beschikking C(2010) 4387 def. van de Commissie van 30 juni 2010 inzake een procedure op grond van artikel 101 VWEU en artikel 53 van de Overeenkomst inzake de Europese Economische Ruimte (hierna: „EER-Overeenkomst”) (zaak COMP/38.344 — Voorspanstaal), betreffende een kartel op de Europese markt voor voorspanstaal houdende prijsafspraken, marktverdeling en uitwisseling van gevoelige commerciële informatie.

Ter onderbouwing van hun beroep voeren verzoeksters de volgende middelen aan:

- schending van verzoeksters' grondrecht op een onpartijdig gerecht en schending van artikel 47 van het Handvest van de grondrechten van de Europese Unie, doordat de Commissie zowel de bevoegdheid tot vervolging als de bevoegdheid om recht te spreken heeft uitgeoefend;
- schending van artikel 23, lid 2, van verordening nr. 1/2003 ⁽¹⁾ alsmede van de beginselen van de persoonlijke aard van straffen, van evenredigheid en van gelijke behandeling, nu de Commissie verzoeksters boetes heeft opgelegd voor een bedrag dat duidelijk hoger is dan het wettelijke plafond van 10 % van de totale omzet die zij in het voorafgaande boekjaar hebben gerealiseerd;
- onvoldoende bewijs dat in de periode tussen 1 januari 1984 en november 1992 inbreuk op artikel 101 VWEU en artikel 53 EER-Overeenkomst is gepleegd dan wel althans ontoereikende motivering;
- ontoereikende motivering en schending van de richtsnoeren voor de berekening van geldboeten ⁽²⁾ alsmede van de beginselen van het gewettigd vertrouwen en van behoorlijk bestuur, aangezien de bestreden beschikking lacunes vertoont, waardoor niet valt te begrijpen volgens welke methode de Commissie de geldboetes heeft berekend;
- ontoereikende motivering en kennelijk onjuiste rechtsopvatting alsmede kennelijke feitelijke vergissingen, voor zover de aan AMWF en AM Fontaine opgelegde geldboetes wegens recidive met 60 % zijn verhoogd, en
- ontoereikende motivering en schending van artikel 23, lid 2, van verordening nr. 1/2003 alsmede van de beginselen van gelijkheid en van evenredigheid, doordat alleen verzoeksters' geldboetes met het oog op de afschrikkende werking met 20 % zijn vermeerderd, hoewel andere deelnemers aan het kartel zich in eenzelfde situatie bevinden.

⁽¹⁾ Verordening (EG) nr. 1/2003 van de Raad van 16 december 2002 betreffende de uitvoering van de mededingingsregels van de artikelen [101 VWEU] en [102 VWEU] (PB 2003, L 1, blz. 1).

⁽²⁾ Richtsnoeren voor de berekening van geldboeten die uit hoofde van artikel 23, lid 2, sub a, van verordening (EG) nr. 1/2003 worden opgelegd (PB 2006, C 210, blz. 2).

Beroep ingesteld op 8 september 2010 — Dornbracht/Commissie

(Zaak T-386/10)

(2010/C 301/71)

Procestaal: Duits

Partijen

Verzoekende partij: Aloys F. Dornbracht GmbH & Co. KG (Iserlohn, Duitsland) (vertegenwoordigers: H. Janssen, T. Kapp en M. Franz, Rechtsanwältin)

Verwerende partij: Europese Commissie

Conclusies

- de bestreden beschikking nietig verklaren voor zover zij verzoekster betreft;
- subsidiair, de in de bestreden beschikking aan verzoekster opgelegde geldboete passend verlagen;
- verwerende partij verwijzen in de kosten van de procedure.

Middelen en voornaamste argumenten

Verzoekster komt op tegen beschikking C(2010) 4185 def. van de Commissie van 23 juni 2010 in zaak COMP/39.092 — Badkameruitrustingen. Bij de bestreden beschikking werden aan verzoekster en andere ondernemingen geldboeten opgelegd wegens schending van artikel 101 VWEU en artikel 53 EER-Overeenkomst. Verzoekster heeft volgens de Commissie deelgenomen aan een voortdurende overeenkomst of onderling afgestemde feitelijke gedraging in de sector van de badkameruitrustingen in Duitsland en Oostenrijk.

Ter ondersteuning van haar beroep voert verzoekster acht middelen aan.

Met haar eerste middel beroept verzoekster zich op schending van artikel 23, lid 2, van verordening (EG) nr. 1/2003 ⁽¹⁾, aangezien verweerster geen rekening heeft gehouden met een groot aantal ten gunste van verzoekster pleitende verzachtende omstandigheden.

Met haar tweede middel beroept verzoekster zich op schending van artikel 23, lid 2, van verordening nr. 1/2003, aangezien verweerster door artikel 23, lid 2, tweede zin, van deze verordening als een bovengrens uit te leggen het zich onmogelijk maakt de ernst van de aan verzoekster verweten inbreuk te beoordelen.

Voorts stelt verzoekster als derde middel schending van het gelijkheidsbeginsel, aangezien verweerster door de vaststelling van forfaitaire bedragen geen rekening heeft gehouden met verzoeksters individuele deelneming aan de feiten.